

Resolució 182/2020, de 5 de març

Número d'expedient de la reclamació: 829/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Tarragona i ESPIMSA

Informació reclamada: Estudis de mobilitat i impacte acústic del Mercat ambulant de Bonavista.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: Tot i que aquesta figura de la derivació no està expressament regulada per la legislació de transparència i accés a la informació pública per a la seva aplicació en el procediment de Reclamació, és evident que respon a les mateixes motivació i finalitat de la derivació regulada per l'article 30 LTAIPBG per als procediments de sol·licitud d'informació pública (és a dir: les de remetre, de part de l'Administració sol·licitada o reclamada i que no disposa de la informació, a la que té materialment aquesta informació sol·licitada o reclamada la responsabilitat d'afrontar les actuacions pertinents per satisfer el dret d'accés a la informació pública que s'estigui exercint), i en pura lògica ha de tenir als mateixos o similars efectes: desplaçar a l'Administració derivada la responsabilitat de resoldre la sol·licitud (i, si escau, facilitar la informació sol·licitada) o, en aquest cas, de tramitar la Reclamació, començant per l'emissió d'informe i de l'altra documentació requerits per la GAIP, que es dona el cas que també li havien estat requerits directament. Cal insistir en què la clau de l'efectivitat de l'accés sol·licitat és que la informació demanada estigui en poder de l'Administració en un moment previ a l'inici d'activitat del mercat ambulant de Bonavista (perquè precisament així ho requereixen els termes de la sol·licitud, que demanen els estudis indicats "previstos" i "previstos a l'inici de l'activitat") i que hi continuïn estant, perquè sinó seria impossible facilitar l'accés sol·licitat; en tot cas, si els documents sol·licitats no varen existir amb caràcter previ a l'inici de l'activitat o/i no existeixen actualment en poder d'ESPIMSA, cal que aquesta empresa ho indiqui expressament i aquesta resposta donaria la informació corresponent a la sol·licitud, de la qual la persona reclamant en podria deduir o extreure les conclusions o conseqüències que consideri pertinents.

Paraules clau: Ajuntament. Empreses municipals. Estudis. Mobilitat. Impacte acústic. Higiene i salubritat. Mercat ambulant. Reclamació contra silenci. Derivació de la reclamació. Manca de col·laboració de l'Administració. Informació pública.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 23 de desembre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 829/2019, presentada contra l'Ajuntament de Tarragona i ESPIMSA, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 16 de novembre de 2019 (registre 59842) la persona reclamant presenta la següent sol·licitud a l'Ajuntament de Tarragona, tot invocant l'LTAIPBG i l'article 13 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC) i després d'argumentar una eventual deixadesa de funcions del personal d'inspecció d'ESPIMSA al mercat ambulant de Bonavista

demana: l'estudi de mobilitat, l'estudi d'impacte acústic, els serveis d'higiene i salubritat previstos davant l'afluència de persones, previs a l'inici de l'activitat comercial de gestió de venda no sedentària al mercat ambulant de Bonavista.

3. La Reclamació presentada el 27 de desembre de 2019 indica que la persona reclamant no hauria rebut resposta a l'anterior sol·licitud.
4. El 30 de desembre de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Tarragona i a ESPIMSA i els requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trametin un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 13 de gener de 2020 la GAIP rep un informe de l'Ajuntament de Tarragona que indica el trasllat del requeriment d'informe de la GAIP a ESPIMSA, perquè sigui aquesta empresa pública qui tramiti la Reclamació. Havent transcorregut a bastament el termini indicat a l'antecedent anterior, la GAIP no ha rebut cap resposta municipal ni d'ESPIMSA al seus requeriments, llevat de la informació indicada sobre la derivació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix*

a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.*

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. Derivació del requeriment i manca de col·laboració d'ESPIMSA

L'antecedent 4 posa de manifest que el 30 de desembre de 2019, un cop constatat que la Reclamació és plantejada conjuntament contra l'Ajuntament de Tarragona i ESPIMSA, la GAIP demana a ambdues Administracions la documentació prevista per l'article 33.4 RGAIP (*“La Comissió comunica la reclamació a l'òrgan o entitat que va dictar la resolució impugnada i li sol·licita una còpia completa i ordenada de l'expedient, un informe sobre la reclamació i tota la informació o els antecedents que puguin ésser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació. La documentació, l'informe i la resta d'informació sol·licitada s'han de trametre a la Comissió en un termini màxim de quinze dies”*).

Segons l'antecedent 5, el 13 de gener de 2020 l'Ajuntament de Tarragona, en resposta al requeriment anterior, informa a la GAIP que ha derivat a ESPIMSA la tramitació de la Reclamació, derivació que amb tota lògica inclou la responsabilitat d'aportar a aquest procediment l'informe i l'altra documentació previstos per l'article 33.4 RGAIP, que també havien estat requerits directament a ESPIMSA. Tot i que aquesta figura de la derivació no està expressament regulada per la legislació de transparència i accés a la informació pública per a la seva aplicació en el procediment de Reclamació, és evident que respon a les mateixes motivació i finalitat de la derivació regulada per l'article 30 LTAIPBG per als procediments de sol·licitud d'informació pública (és a dir: les de remetre, de part de l'Administració sol·licitada o reclamada i que no disposa de la informació, a la que té materialment aquesta informació sol·licitada o reclamada la

responsabilitat d'afrontar les actuacions pertinents per satisfer el dret d'accés a la informació pública que s'estigui exercint), i en pura lògica ha de tenir els mateixos o similars efectes: desplaçar a l'Administració derivada la responsabilitat de resoldre la sol·licitud (i, si escau, facilitar la informació sol·licitada) o, en aquest cas, de tramitar la Reclamació, començant per l'emissió d'informe i de l'altra documentació requerits per la GAIP, que es dona el cas que també li havien estat requerits directament.

ESPIMSA ha desatès a bastament tant el requeriment que li va formular directament la GAIP el 30 de desembre de 2019, com el mateix requeriment que li va derivar l'Ajuntament de Tarragona el 13 de gener de 2020, i que havien d'haver estat atesos ambdós en el termini de 15 dies. Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració d'ESPIMSA amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, especialment si hom té en compte que, com s'indica al fonament jurídic següent, no és previsible la concurrència de límits en la informació sol·licitada i que, a més, l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que *"la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació"*.

3. *Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada*

Els dos primers objectes de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació estan prou ben definits: l'estudi de mobilitat i l'estudi d'impacte acústic previs a l'inici del mercat ambulant de Bonavista. El tercer objecte sol·licitat, en canvi, (els serveis d'higiene i salubritat previstos davant l'afluència al mercat indicat) no està clar si demana l'existència efectiva dels serveis d'higiene i salubritat indicats, o bé si només demana la informació sobre quins eren en aquell moment (previ a l'inici del mercat ambulant de Bonavista) els serveis d'aquest tipus que s'havien previst. Tenint en compte que aquest procediment és d'accés a la informació pública, sembla lògic pensar que la finalitat de la sol·licitud és la demanar informació i no l'existència efectiva de serveis materials, de manera que cal interpretar aquest tercer objecte de la sol·licitud tot entenent que demana informació sobre quins serveis d'higiene i salubritat havien previst les Administracions competents com a necessaris per a l'afluència de persones a aquell mercat ambulant, previsió que, naturalment, només existiria si estava documentada (en el pla, projecte, memòria o altra document que, si s'escau, la preveïés).

Amb les precisions fetes, sembla clar que tant l'estudi de mobilitat, com l'estudi d'impacte acústic i la previsió de serveis d'higiene i salubritat previs a l'inici del mercat ambulant de Bonavista, si existien en aquell moment en poder de l'Administració i hi continuen estan, són informació pública, atesos els termes que defineix aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG i, per tant, en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 de la mateixa Llei, qualsevol persona té dret a accedir-hi, ja que no és versemblant que hi puguin concórrer límits legals a l'accés definits per l'article 21 LTAIPBG o per qualsevol altra llei que justifiquin jurídicament la seva denegació.

Cal insistir en què la clau de l'efectivitat de l'accés sol·licitat és que la informació demanada estigüés en poder de l'Administració en un moment previ a l'inici d'activitat del mercat ambulant de Bonavista (perquè precisament així ho requereixen els termes de la sol·licitud, que demanen els estudis indicats "previstos" i "previs a l'inici de l'activitat") i que hi continuïn estant, perquè sinó seria impossible facilitar l'accés sol·licitat. En tot cas, si els documents sol·licitats no varen existir amb caràcter previ a l'inici de l'activitat o/i no existeixen actualment en poder d'ESPIMSA, cal que aquesta empresa ho indiqui expressament i aquesta resposta donaria la informació corresponent a la sol·licitud, de la qual la persona reclamant en podria deduir o extreure les conclusions o conseqüències que consideri pertinents.

Amb les consideracions i precisions anteriors, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada i requerir a ESPIMSA que la faciliti a la persona reclamant dins d'un termini raonable.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 de març de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 829/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a tenir accés a l'estudi de mobilitat, l'estudi d'impacte acústic i les previsions documentades existents relatives als serveis d'higiene i salubritat, tots ells previs a l'inici del mercat ambulant de Bonavista.
2. Requerir a ESPIMSA que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 (o que li indiqui, si s'escau, que no existeix) dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a ESPIMSA que informi la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 829/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.